

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אכסנאי חייב בנר חנוכה.	רב ששת:											◊
מריש כי הוינא בי רב משתתפנא בפריטי בהדי אושפיזא, בטר דנסיבי איתתא אמנא: השתא ודאי לא צריכנא, דקא מדליקי עלי בגו ביתא.	רבי זירא:											◊
כל השמנים כולן יפין לנר, ושמן זית מן המובחר.	רבי יהושע בן לוי:											■
מריש הוה מהדר מר אמשחא דשומשמי, אמר: האי משך נהורי טפי, כיון דשמע לה להא דרבי יהושע בן לוי מהדר אמשחא דזיתא, אמר: האי צליל נהוריה טפי.	אבוי:											○
כל השמנים יפין לדיו, ושמן זית מן המובחר.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											◊
לגבל או לעשן?	איבעיא להו:											^
כל השמנים יפין לדיו ושמן זית מן המובחר, בין לגבל בין לעשן	תא שמע, דתני רב שמואל בר זוטרא:											◊
כל העשנים יפין לדיו ושמן זית מן המובחר.	רב שמואל בר זוטרא מתני הכי:											■
כל השרפין יפין לדיו, ושרף קטף יפה מכולם.	רב הונא:											◊
המדליק נר של חנוכה צריך לברך.	רב חייא בר אשי אמר רב:											◊
הרואה נר של חנוכה צריך לברך.	רב ירמיה:											◊
יום ראשון - הרואה מברך שתיים, ומדליק מברך שלש, מכאן ואילך - מדליק מברך שתיים, ורואה מברך אחת - מאי ממעט? ממעט זמן.	רב יהודה:											◊
ונימעוט נס												⚡
נס כל יומי איתיה.												◊
מאי מברך?												^
מברך אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה												◊
והיכן צונו?												⚡
(דברים יז) מלא תסור.	רב אויא:											◊
(דברים לב) שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך.	רב נחמיה:											◊
הדמאי מערבין בו ומשתתפין בו ומברכין עליו ומזמנין עליו, ומפרישין אותו ערום ובין השמשות.	מתיב רב עמרם:											◊
ואי אמרת: כל מדרבנן בעי ברכה, הכא כי קאי ערום, היכי מברך? והא בעינן (דברים כג) והיה מחניך קדוש וליכא												⚡
ודאי דדבריהם - בעי ברכה, ספק דדבריהם - לא בעי ברכה.	אבוי:											◊
והא יום טוב שני, דספק דבריהם הוא, ובעי ברכה												⚡
התם כי היכי דלא לזילזולי בה.												◊
רוב עמי הארץ מעשרין הן.	רבא:											◊
חצר שיש לה שני פתחים - צריכה שתי גרות.	רב הונא:											◊
לא אמרן אלא משתי רוחות, אבל מרוח אחת - לא צריך.	רבא:											◊
מאי טעמא?												^
אילימא משום חשדא												!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חשדא דמאן?												א	כג.
אילימא חשדא דעלמא												!	כג.
אפילו ברוח אחת נמי ליבעי												ז	כג.
אי חשדא דבני מתא												!	כג.
אפילו משתי רוחות נמי לא ליבעי												ז	כג.
לעולם משום חשדא דבני מתא, וזימנן דמחלפי בהאי ולא חלפי בהאי, ואמרי: כי היכי דבהאי פיתחא לא אדליק, בהך פיתחא נמי לא אדליק.												!	כג.
ומנא תימרא דחיישינן לחשד												ז	כג.
בשביל ארבעה דברים אמרה תורה להניח פיהא בסוף שדהו: מפני גזל עניים, ומפני ביטול עניים, ומפני החשד, ומשום (ויקרא יט) בל תכלה.	דתניא, אמר רבי שמעון:											!	כג.
מפני גזל עניים - שלא יראה בעל הבית שעה פנוייה, ויאמר לקרובו עני: הרי זו פאה.												!	כג.
ומפני ביטול עניים - שלא יהו עניים יושבין ומשמרין: עכשיו מניח בעל הבית פאה.												!	כג.
ומפני חשד - שלא יהיו עוברין ושבין אומרים: תבא מארה לאדם שלא הניח פאה בשדהו.												!	כג.
ומשום (ויקרא יט) בל תכלה.												!	כג.
אטו כולהו לאו משום בל תכלה נניהו?												ז	כג.
מפני הרמאין.	רבא:											!	כג.
גר שיש לה שני פיות - עולה לשני בני אדם.	רב יצחק בר רדיפה אמר רב הונא:											!	כג.
מילא קערה שמן והקיפה פתילות, כפה עליה כלי - עולה לכמה בני אדם, לא כפה עליה כלי - עשאה כמין מדורה, ואפילו לאחד נמי אינה עולה.	רבא:											!	כג.
פשיטא לי: גר ביתו וגר חנוכה - גר ביתו עדיף, משום שלום ביתו, גר ביתו וקידוש היום - גר ביתו עדיף, משום שלום ביתו.	רבא:											!	כג.
גר חנוכה וקידוש היום מהו? קידוש היום עדיף - דתדיר, או דילמא: גר חנוכה עדיף, משום פרסומי ניסא?	בעי רבא:											!	כג.
בתר דאבעיא הדר פשטה: גר חנוכה עדיף, משום פרסומי ניסא.	[רבא]											!	כג.
הרגיל בנר - הויין ליה בנים תלמידי חכמים, הוהיר במזווה - זוכה לדירה נאה, הוהיר בציצית - זוכה לטלית נאה, הוהיר בקידוש היום - זוכה וממלא גרבי יין.	רב הונא:											!	כג.
רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא, הוא דהוה רגיל בשרגי טובא, אמר: תרי גברי רברבי נפקי מהכא. נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין.	[רב הונא]											!	כג.
רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיזבי, הוא דהוה רגיל בשרגי טובא, אמר: גברא רבא נפק מהכא. נפק מינייהו רב שיזבי.	[רב חסדא]											!	כג.
דביתהו דרב יוסף הוה מאחרא ומדלקת לה												!	כג.
(שמות יג) לא ימש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה מלמד שעמוד ענן משלים לעמוד האש, ועמוד האש משלים לעמוד הענן.	אמר לה רב יוסף: תניא:											!	כג.
סברה לאקדומה												!	כג.
ובלבד שלא יקדים ושלא יאחר.	אמר לה ההוא סבא: תנינא:											!	כג.
דרחים רבנן - הוו ליה בנין רבנן, דדחיל מרבנן - הוו ליה התנוותא רבנן, דמוקיר רבנן - הוא גופיה הוי צורבא מרבנן, ואי לאו בר הכי הוא - משתמען מיליה כצורבא מרבנן.	ואמר רבא:											!	כג.
ולא בשמן שריפה וכל.												!	כג.
מאי שמן שריפה?												!	כג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שמן של תרומה שנטמאה. ואמאי קרו לה שמן שריפה - הואיל ולשריפה עומד, ובשבת מאי טעמא לא - מתוך שמצוה עליו לבערו, גזרה שמא יטה.	רבה:										!	◊	כג:	
אלא מעתה, ביום טוב לישתרי:	אמר ליה אביי:										⚡		כג:	
אין מדליקין בשמן שריפה ביום טוב	אלמה תנן:										⚡	◊	כג:	
גזרה יום טוב אטו שבת.											!	◊	כג:	
לשמא יטה - לא חיישינן. אלא, הכא ביום טוב שחל להיות ערב שבת עסקינן, לפי שאין שורפין קדשים ביום טוב	רב חסדא:										!	◊	כג:	
והא מדקתני סיפא אין מדליקין בשמן שריפה ביום טוב מכלל דרישא לאו ביום טוב עסקינן											⚡		כג:	
מה טעם קאמר: מה טעם אין מדליקין בשמן שריפה ביום טוב - לפי שאין שורפין קדשים ביום טוב.	רב חנינא מסורא:										!		כג:	
כל אלו שאמרו אין מדליקין בהן בשבת - מדליקין בהן ביום טוב, הוין משמן שריפה, לפי שאין שורפין קדשים ביום טוב.	תניא כוותיה דרב חסדא:										■		כד:	
מהו להזכיר של חנוכה בברכת המזון? כיון דמדרבנן הוא - לא מדכרינן, או דילמא: משום פרסומי ניסא מדכרינן?	איבעיא להו:											^	◊	כד:
אינו מזכיר, ואם בא להזכיר - מזכיר בהודאה.	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:											!	◊	כד:
רב הונא בר יהודה איקלע לבי רבא, סבר לאדכורי בבונה ירושלים.	[רב הונא בר יהודה]										■	○	כד:	
כתפלה, מה תפלה - בהודאה, אף ברכת המזון - בהודאה.	אמר להו רב ששת:										■	○	כד:	
מהו להזכיר ראש חודש בברכת המזון? אם תימצי לומר בחנוכה דרבנן לא צריך, ראש חודש דאורייתא - צריך, או דילמא: כיון דלא אסור בעשיית מלאכה - לא מזכרינן?	איבעיא להו:										⚡	^	◊	כד:
מזכיר	רב:										⚡	!	◊	כד:
אינו מזכיר.	רבי חנינא:										⚡	!	◊	כד:
נקוט דרב בידך, דקאי רבי אושעיא כוותיה.	רב זריקא:										■		◊	כד:
ימים שיש בהן קרבן מוסף, כגון ראש חודש וחוליו של מועד - ערבית ושחרית ומנחה ומזלג שמונה עשרה, ואומר מעין המאורע בשומע תפלה, ואם לא אמר - אין מחזירין אותו, ואין בהן קדושה על הכוס, ויש בהן בברכת המזון.	דתני רבי אושעיא:										■	■	◊	כד:
ימים שאין בהן קרבן מוסף, כגון שני וחמישי ותענית ומעמדות.											■	■	כד:	
שני וחמישי מאי עבידתיהו?											⚡		כד:	
אלא: שני וחמישי ושני של תעניות ומעמדות - ערבית ושחרית ומנחה מתפלל שמונה עשרה, ואומר מעין המאורע בשומע תפלה, ואם לא אמר - אין מחזירין אותו. ואין בהן קדושה על הכוס ואין בהן הזכרה בברכת המזון.											■	■	◊	כד:
מהו להזכיר של חנוכה במוספין? כיון דלית ביה מוסף בדידיה - לא מדכרינן, או דילמא: יום הוא שחייב בארבע תפלות?	איבעיא להו:										⚡	^	◊	כד:
אינו מזכיר	רב הונא ורב יהודה דאמרי תרוייהו:										⚡	!	◊	כד:
מזכיר.	רב נחמן ורבי יוחנן דאמרי תרוייהו:										⚡	!	◊	כד:
הא דרב הונא ורב יהודה - דרב הוא	אביי לרב יוסף:										■		כד:	
ראש חדש שחל להיות בשבת - המפטיר בנביא בשבת אינו צריך להזכיר של ראש חודש, שאילמלא שבת - אין נביא בראש חודש.	דאמר רב גידל אמר רב:										■	■	◊	כד:
מי דמי? התם - נביא בדראש חדש ליכא כלל, הכא - איתיה בערבית ושחרית ומנחה											⚡		כד:	
אלא, להא דמיא:											■		כד:	
יום טוב שחל להיות בשבת - המפטיר בנביא במנחה בשבת אינו צריך להזכיר של יום טוב, שאילמלא שבת - אין נביא במנחה ביום טוב.	דאמר רב אחדבוי אמר רב מתנה אמר רב:										■	■	◊	כד:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולית הילכתא ככל הני שמעתתא, אלא כי הא דאמר רבי יהושע בן לוי:												◊	כד:
יום הכפורים שחל להיות בשבת המתפלל נעילה צריך להזכיר של שבת, יום הוא שנתחייב בארבע תפלות.	[רבי יהושע בן לוי]											◊	כד:
קשיא הילכתא אהילכתא אמרת: הילכתא כרבי יהושע בן לוי, וקיימא לן: הילכתא כרבא.												⚡	כד:
יום טוב שחל להיות בשבת, שליח ציבור היורד לפני התיבה ערבית אינו צריך להזכיר של יום טוב, שאילמלא שבת אין שליח צבור יורד ערבית ביום טוב.	דאמר רבא:											⚡	כד:
הכי השתא התם - בדין הוא דאפילו בשבת נמי לא צריך, ורבנן הוא דתקוני משום סכנה, אבל הכא - יום הוא שנתחייב בארבע תפלות.												!	כד:
ולא באליה כו'.												■	כד: <
חכמים היינו תנא קמא												⚡	כד:
איכא בינייהו דרב ברונא אמר רב, ולא מסיימי.												!	כד:
אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב.												■	כד:
אין מדליקין בעטרן, מפני כבוד השבת.	רבי ישמעאל:											◊	כד:
מתירין בכל השמנים בשמן שושמין, בשמן אגוזים, בשמן צנונות, בשמן דגים, בשמן פקועות, בעטרן ובנפט.	החכמים:											◊	כד:
אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד.	רבי טרפון:											◊	כד:
מאי טעמא?												^	כד:
לפי שאין שורפין קדשים ביום טוב.												!	כד:
מנהני מילי?												^	כד:
אמר קרא (שמות יב) ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר, שאין תלמוד לומר עד בקר, מה תלמוד לומר עד בקר - בא הכתוב ליתן לו בקר שני לשריפתו.	הזקיה, וכן תנא דבי הזקיה:											!	כד:
אמר קרא (במדבר כח) עלת שבת בשבתו - ולא עולת חול בשבת, ולא עולת חול ביום טוב.	אביי:											!	כד:
אמר קרא (שמות יב) הוא לבדו יעשה לכם, הוא - ולא מכשירין, לבדו - ולא מילה שלא בזמנה, דאתיא בקל וחומר.	רבא:											!	כד:
(ויקרא כג) שבתון - עשה, והוה ליה יום טוב עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה.	רב אשי:											!	כד:
ביום טוב הוא דאסיר, הא בחול - שפיר דמי, מאי טעמא?												^	כד:
כשם שמצוה לשרוף הקדשים שנטמאו, כך מצוה לשרוף את התרומה שנטמאת. ואמרה תורה: בשעת ביעורה תיהני ממנה.	רב:											!	כה:
היכן אמרה תורה?												^	כה:
מדרב נחמן.												!	כה:
אמר קרא (במדבר יח) ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי - בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה, ואמר רחמנא לך - שלך תהא. להסיקה תחת תבשילך.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											!	כה:
ואיבעית אימא - מדרבי אבהו												!	כה:
(דברים כו) ולא בערתי ממנו בטמא - ממנו אי אתה מבעיר, אבל אתה מבעיר שמן של תרומה שנטמאת.	דאמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:											!	כה:
ואימא: ממנו אי אתה מבעיר, אבל אתה מבעיר שמן של קדש שנטמא												⚡	כה:
לאו קל וחומר הוא? מה מעשר הקל אמרה תורה לא בערתי ממנו בטמא, קדש חמור לא כל שכן?												!	כה:
אי הכי, תרומה נמי, לימא: קל וחומר הוא												⚡	כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הא כתיב ממנו.												!	כה:		
ומה ראיח?												⚡	כה:		
מסתברא, קדש לא ממעיטנא שכן סימן פנ"ק עכ"ס: פיגול, נותר, קרבן מעילה, וכתר, אסור לאונן.												!	◊	כה:	
אדרבה, תרומה לא ממעיטנא, שכן מחפ"ז סימן: מיתה, חומש, ואין לה פדיון, ואסורה לזרים.												⚡	◊	כה:	
הנך נפישן.												!	◊	כה:	
ואיבעית אימא: קדש חמור, שכן ענוש כרת.												!	◊	כה:	
אמר קרא (דברים יח) תתן לו, לו ולא לאורו, מכלל דבת אורו הוא.	רב נחמן בר יצחק:											!	◊	כה:	
רבי ישמעאל אומר כל.													◊	כה:	
מאי טעמא?													^	כה:	
מתוך שריחו רע, גזרה שמא יניחנה ויצא.	רבה:												!	◊	כה:
ויצא	אמר ליה אבוי:												⚡	◊	כה:
שאני אומר: הדלקת נר בשבת - חובה	אמר ליה: [רבא]												!	◊	כה:
הדלקת נר בשבת - חובה, רחיצת ידים ורגלים בחמין ערבית - רשות	דאמר רב נחמן בר רב זבדא, ואמרי לה אמר רב נחמן בר רבא אמר רב:												!	◊	כה:
מצוה.	ואני אומר: [רבא]												!	◊	כה:
מאי מצוה?													^	כה:	
כך היה מנהגו של רבי יהודה בר אלעאי, ערב שבת מביאים לו עריבה מלאה חמין, ורוחץ פניו ידיו ורגליו, ומתעטף ויושב בסדינין המצוייצין, ודומה למלאך ה' צבאות, והיו תלמידיו מחבין ממנו כנפי כסותן	דאמר רב יהודה אמר רב:												!	◊	כה:
בני, לא כך שניתי לכם, סדין בציצית. בית שמאי פוטרין	אמר להן: [רבי יהודה בר אלעאי] [בית שמאי]												!	◊	כה:
מחייבין.	בית הלל:												!	◊	כה:
והלכה כדברי בית הלל													!	◊	כה:
ואינהו סברי - גזירה משום כסות לילה.	[תלמידיו]												!	◊	כה:
(איכה ג) ותזנה משלום נפשי נשיתי טובה.													!	◊	כה:
מאי ותזנה משלום נפשי?													^	כה:	
זו הדלקת נר בשבת.	רבי אבהו:												!	◊	כה:
נשיתי טובה - אמר רבי ירמיה: זו בית המרחץ.	[רבי ירמיה]												!	◊	כה:
זו רחיצת ידים ורגלים בחמין.	רבי יוחנן												!	◊	כה:
זו מטה נאה וכלים נאים שעליה.	רבי יצחק נפחא:												!	◊	כה:
זו מטה מוצעת ואשה מקושטת לתלמידי חכמים.	רבי אבא:												!	◊	כה:
איזה עשיר? כל שיש לו נחת רוח בעשרו, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]												!	◊	כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
סימן מ"ט ק"ס.													◊	כה:
כל שיש לו מאה כרמים ומאה שדות, ומאה עבדים שעובדין בהן.	רבי טרפון:												◊	כה:
כל שיש לו אשה נאה במעשים.	רבי עקיבא:												◊	כה:
כל שיש לו בית הכסא סמוך לשולחנו.	רבי יוסי												◊	כה:
אין מדליקין בצרי.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:												◊	כה:
מאי טעמא?													▲	כה:
מתוך שריחו נודף, גזרה שמה יסתפק ממנו.	רבה:												◊	כה:
לימא מר: מפני שהוא עף	אמר ליה אביי:												◊	כו:
חדא ועוד קאמר, חדא - מפני שהוא עף, ועוד: גזירה שמה יסתפק ממנו.													◊	כו:
ההיא חמתא דהות סניאה לה לכלתה, אמרה לה: זיל איקשיט במשחא דאפרסמא. אזלא איקשיט. כי אחת, אמרה לה: זיל איתלי שרגא אזלא אתלא שרגא, אינפח בה נורא ואכלתה.													◊	כו:
(ירמיהו נב) ומדלת הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים.													◊	כו:
כורמים תני רב יוסף: אלו מלקטי אפרסמון מעין גדי ועד רמתא. יוגבים - אלו צידי חלון, מסולמות של צור ועד חיפה.	[תני רב יוסף]												◊	כו:
אין מדליקין בטבל טמא בחול, ואין צריך לומר בשבת. כיוצא בו: אין מדליקין בנפט לבן בחול, ואין צריך לומר בשבת.	תנו רבנן:												◊	כו:
בשלמא נפט לבן - מפני שהוא עף, אבל טבל טמא, מאי טעמא?													◊	כו:
אמר קרא: (במדבר יח) ואני נהג נתתי לך את משמרת תרומתי בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה. מה תרומה טהורה - אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך, אף תרומה טמאה - אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך.													◊	כו:
אומר: אין מדליקין בצרי.	גופא, רבי שמעון בן אלעזר												◊	כו:
צרי אינו אלא שרף מעצי הקטף.	וכן היה רבי שמעון בן אלעזר אומר:												◊	כו:
כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו.	רבי ישמעאל:												◊	כו:
אין מדליקין אלא ביוצא מן הפרי.	רבי ישמעאל בן ברוקה:												◊	כו:
אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד.	רבי טרפון:												◊	כו:
מה יעשו אנשי בבל שאין להם אלא שמן שומשמן, ומה יעשו אנשי מדי שאין להם אלא שמן אגוזים, ומה יעשו אנשי אלכסנדריא שאין להם אלא שמן צנונות, ומה יעשו אנשי קפוטקיא שאין להם לא כך ולא כך אלא נפט? אלא: אין לך אלא מה שאמרו חכמים אין מדליקין, ומדליקין בשמן דגים ובעטרן	עמד רבי יוחנן בן נורי על רגליו ואמר:												◊	כו:
מדליקין בשמן פקועות ובנפט	רבי שמעון שזורי:												◊	כו:
כל היוצא מן הבשר אין מדליקין בו, אלא בשמן דגים.	סומכוס:												◊	כו:
סומכוס היינו תנא קמא													◊	כו:
איכא בינייהו דרב ברונא אמר רב, ולא מסיימי.													◊	כו:
כל היוצא מן העץ - אין בו משום שלש על שלש, ומסככין בו, חוץ מפשתן.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:												◊	כו:
רבי שמעון בן אלעזר ותנא דבי רבי ישמעאל אמרו דבר אחד.	אביי:												◊	כו:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רבי שמעון בן אלעזר - הא דאמרן, תנא דבי רבי ישמעאל מאי היא											^	כו:		
הואיל ונאמרו בגדים בתורה סתם, ופרט לך הכתוב באחד מהן צמר ופשתים, - אף כל - צמר ופשתים.	דתני דבי רבי ישמעאל:										!	◊	כו:	
שלשה על שלשה בשאר בגדים איכא בינייהו: דרבי שמעון בן אלעזר אית ליה לתנא דבי רבי ישמעאל - לית ליה.	רבא:										♦	■	◊	כו:
דכולי עלמא מיהת שלש על שלש בצמר ופשתים מיטמא בנגעים, מנלן?											^	◊	כו:	
בגד אין לי אלא בגד, שלש על שלש מנין? תלמוד לומר: (ויקרא יג) והבגד.	דתניא:										!	◊	כו:	
ואימא לרבות שלשה על שלשה											⚡	◊	כו:	
לא קל וחומר הוא? השתא שתי וערב מיטמא, שלשה על שלשה מיבעיא											!	◊	כו:	
אי הכי, שלש על שלש נמי ליתי בקל וחומר											⚡	◊	כו:	
אלא: שלשה על שלשה דחזו בין לעשירים בין לעניים - אתי בקל וחומר, שלש על שלש - לעניים הוא דחזוין, לעשירים לא חזוין, לא אתי בקל וחומר, טעמא דכתביה קרא, הא לא כתביה קרא - לא גמרינן בקל וחומר											!	◊	כו:	
ואימא: לרבות שלשה על שלשה בשאר בגדים											⚡	◊	כו:	
אמר קרא (ויקרא יג) בגד צמר ופשתים, בגד צמר ופשתים - אין, מידי אחרני - לא.											!	◊	כו:	
ואימא: כי אימעות - משלש על שלש, אבל שלשה על שלשה - מיטמא											⚡	◊	כו:	
תרי מיעוטי כתיבי (ויקרא יג) בגד צמר או בבגד פשתים, חד - למעוטי משלש על שלש, וחד - למעוטי משלשה על שלשה.											!	◊	כו:	
ולרבא, דאמר: שלשה על שלשה בשאר בגדים איכא בינייהו, לרבי שמעון בן אלעזר - אית ליה, לתנא דבי רבי ישמעאל - לית ליה, שלשה על שלשה בשאר בגדים מנא ליה?											⚡	◊	כו:	
נפקא (ויקרא יא) מאו בגד											!	◊	כז:	
בגד - אין לי אלא בגד, שלשה על שלשה בשאר בגדים מנין? תלמוד לומר: או בגד.	דתניא:										!	◊	כו:	
ואביי, האי או בגד מאי עביד ליה?											⚡	◊	כו:	
מיבעי ליה לרבות שלש על שלש בצמר ופשתים דמטמא בשרצים.	[אביי]										!	◊	כו:	
ורבא?											⚡	◊	כו:	
גלי רחמנא גבי נגעים, והוא הדין לשרצים.	[רבא]										!	◊	כו:	
ואביי?											⚡	◊	כו:	
איכא למיפרך מה לנגעים - שכן שתי וערב מטמא בהם.	[אביי]										!	◊	כו:	
ואידך?											⚡	◊	כו:	
אי סלקא דעתך נגעים חמירי, לכתוב רחמנא גבי שרצים - וליתו נגעים מינייהו.	[רבא]										!	◊	כו:	
ואידך?											⚡	◊	כו:	
נגעים משרצים לא אתו, דאיכא למיפרך: מה לשרצים שכן מטמא בכעודה.	[אביי]										!	◊	כו:	
האי תנא דבי רבי ישמעאל מפיך מאידך תנא דבי רבי ישמעאל.	אביי:										♦	■	◊	כו:
בגד אין לי אלא בגד צמר ופשתים, מניין לרבות צמר גמלים וצמר ארנבים נוצה של עזים והשירין והכלך והסריקין - תלמוד לומר או בגד.	דתני דבי רבי ישמעאל:										■	■	◊	כו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי לית ליה להך תנא דבי רבי ישמעאל בשאר בגדים שלש על שלש, שלשה על שלשה - אית ליה.	רבא:									◆		◊
והא רבא הוא דאמר שלשה על שלשה בשאר בגדים לרבי שמעון בן אלעזר - אית ליה, לתנא דבי רבי ישמעאל - לית ליה										⚡		◊
הדר ביה רבא מההיא.										!		◊
ואי בעית אימא: הא - רב פפא אמרה.										!		◊
אף כל - לאתויי כלאים.	דרב פפא אמר:									!	■	◊
כלאים, בהדיא כתיבי ביה (דברים כב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדן										⚡		◊
סלקא דעתך אמינא: הני מילי - דרך לבישה, אבל בהעלאה - כל תרי מיני אסור.										!		◊
ולאו קל וחומר הוא? ומה לבישה, דקא מיתנהי כולי גופיה מכלאים, אמרת: צמר ופשתים - אין, מידי אחרינא - לא, העלאה לא כל שכן										⚡		◊
אלא, דרב פפא בדותא היא.										■		◊
אף כל - לאתויי ציצית.	רב נחמן בר יצחק:										■	◊
ציצית, בהדיא כתיב (דברים כב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים וכתוב (דברים כב) גדלים תעשה לך										⚡		כז:
סלקא דעתך אמינא כדרבא										!		◊
כתיב (במדבר טו) הכנף - מין כנף, וכתוב צמר ופשתים יחדיו הא כיצד? צמר ופשתים פוטרין בין במינן בין שלא במינן שאר מינין, במינן - פוטרין, שלא במינן - אין פוטרין.	דרבא רמי:									!	■	◊
סלקא דעתך כדרבא - קא משמע לן.										!		כז:
לתנא דבי רבי ישמעאל מאי שנא לענין טומאה דמרבי שאר בגדים - דכתיב או בגד הכא נמי לימא: לרבות שאר בגדים מאשר תכסה בה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:									⚡		◊
ההוא לאתויי כסות סומא הוא דאתא										!		◊
וראתם אתו - פרט לכסות לילה.	דתניא:									!	■	◊
אתה אומר פרט לכסות לילה, או אינו אלא פרט לכסות סומא?										⚡		◊
כשהוא אומר אשר תכסה בה - הרי כסות סומא אמור, הא מה אני מקיים וראיתם אתו - פרט לכסות לילה.										!		◊
ומה ראית לרבות סומא ולהוציא כסות לילה?										⚡		◊
מרבה אני כסות סומא - שישנה בראייה אצל אחרים, ומוציא אני כסות לילה - שאינה בראייה אצל אחרים.										!		◊
ואימא לרבות שאר בגדים										⚡		◊
מסתברא: קאי בצמר ופשתים - מרבה צמר ופשתים, קאי בצמר ופשתים - מרבה שאר בגדים?										!		◊
רבי שמעון בן אלעזר וסומכוס אמרו דבר אחד.	אביי:										■	◊
רבי שמעון בן אלעזר - הא דאמרן											■	◊
סומכוס											■	◊
סיככה בטווי - פסולה, מפני שמתמאה בנגעים.	דתניא, סומכוס:										■	◊
כמאן - כי האי תנא											■	◊
שתי וערב מטמא בנגעים מיד, דברי רבי מאיר.	דתנן: [רבי מאיר]										■	◊

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof	מקרא- key:
---	--------------------------------

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
השתי משישלה, והערב מיד, והאונן של פשתן מישתלבנו.	רבי יהודה:											◊	כז:	
כל היוצא מן העץ - אין מדליקין בו, אלא פשתן.													מ	כז:
וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן.													כז:	
מנלן דפשתן איקרי עץ?												^	ג	כז:
דאמר קרא (יהושע ב) והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ.	מר זוטרא:											◊ !	כז:	
והיוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן.													<	כז:
מנלן?												^	כז:	
גמר אהל אהל ממשכן כתיב הכא (במדבר יט) זאת התורה אדם כי ימות באהל וכתוב התם (שמות מ) ויפרש את האהל על המשכן. מה להלן - של פשתן קרוי אהל, אף כאן - של פשתן קרוי אהל.	רבי אלעזר:											◊ !	כז:	
אי מה להלן - שזורין וחוטן כפול ששה, אף כאן שזורין וחוטן כפול ששה?												◊	כה.	
תלמוד לומר: אהל, אהל ריבה.												!	כה.	
אי אהל אהל ריבה, אפילו כל מילי נמי												◊	כה.	
אם כן, גזירה שוה מאי אהני ליה?												!	כה.	
ואימא: מה להלן קרשים, אף כאן קרשים												◊	כה.	
אמר קרא (שמות כו) ועשית קרשים למשכן, משכן - קרוי משכן, ואין קרשים קרוין משכן.												!	כה.	
אלא מעתה ועשית מכסה לאהל הכי נמי												◊	כה.	
מכסה לא איקרי אהל												!	כה.	
עור בהמה טמאה מהו שיטמא באהל המת?	אלא הא דבעי רבי אלעזר:											◊ ^	כה.	
השתא עור בהמה טהורה לא מטמא, עור בהמה טמאה מיבעיא												◊	כה.	
שאני התם דהדר אהדריה קרא, דכתיב (במדבר ד) ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו, מקיש עליון לתחתון, מה תחתון קרוי אהל - אף עליון קרוי אהל.												!	כה.	
עור בהמה טמאה, מהו שיטמא טומאת אהליו?	גופא, בעי רבי אלעזר:											◊ ^	<	כה.
מאי קמיבעיא ליה?												^	כה.	
תחש שהיה בימי משה קמיבעיא ליה, טמא היה או טהור היה?	רב אדא בר אבהו:											◊ !	כה.	
מאי תיבעי ליה?	רב יוסף:											◊	כה.	
לא הוכשרו למלאכת שמים אלא עור בהמה טהורה בלבד	תנינא:											◊	כה.	
שני מכסאות היו, אחד של עורות אילים מאדמים ואחד של עורות תחשים.	מתיב רבי אבא, רבי יהודה:											◊	כה.	
מכסה אחד היה, ודומה כמין תלא אילן.	רבי נחמיה:											◊	כה.	
והא תלא אילן טמא הוא												◊	כה.	
הכי קאמר: כמין תלא אילן הוא, שיש בו גוונין הרבה, ולא תלא אילן, דאילו התם - טמא, והכא - טהור.												!	כה.	
אי הכי היינו דמתרגמינן ססגונא - שש בגוונין הרבה.	רב יוסף:											◊	כה.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עור בהמה טמאה דמטמא באהל המת מהכא	רבא:										◊	כה.
עור או בעור - ריבה עור בהמה טמאה, ושלקה ביד כהן. קצץ מכולן ועשה אחת מהן מנין? תלמוד לומר (ויקרא יג) או בכל מלאכת עור.	דתניא:										◊	כה.
ואיכא למיפרך: מה לנגעים - שכן שתי וערב טמא בהן										⚡	◊	כה.
אלא: גמר משרצים											◊	כה.
עור אין לי אלא עור בהמה טהורה, עור בהמה טמאה מנין - תלמוד לומר או עור.	דתניא:										◊	כה.
ואיכא למיפרך: מה לשרצים - שכן מטמאין בכעדשה											⚡	כה.
נגעים יוכיחו. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שעור טמא בהן, ועשה עור בהמה טמאה כעור בהמה טהורה, אף אני אביא אהל המת, שעור טמא בו, ונעשה בו עור בהמה טמאה כעור בהמה טהורה.											!	כה.
איכא למיפרך, מה להצד השווה שבהן - שכן מטמאין בפחות מכזית, תאמר במת שאינו מטמא אלא בכזית	רבא מברניש לרב אשי:										⚡	כה.
אתיא בקל וחומר מנוצה של עזים שאין מטמא בנגעים - מטמא באהל המת, עור בהמה טמאה שמטמאה בנגעים - אינו דין שמטמאה באהל המת.	אלא אמר רבא מברניש:										◊	כה:
לא הוכשרו במלאכת שמים אלא עור בהמה טהורה בלבד	ולא הא דתני רב יוסף:										⚡	כה:
למאי הלכתא?											⚡	כה:
לתפילין.											!	כה:
תפילין? בהדיא כתיב בהו (שמות יג) למען תהיה תורת ה' בפיך - מן המותר בפיך.											⚡	כה:
אלא לעורן.											!	כה:
שין של תפילין הלכה למשה מסיני	והאמר אביי:										⚡	כה:
אלא לכורכן בשערן ולתופרן בגידן.											!	כה:
הא נמי הלכה למשה מסיני הוא											⚡	כה:
תפילין מרובעות הלכה למשה מסיני, נכרכות בשערן ונתפרות בגידן.	דתניא:										⚡	כה:
אלא לרצועות.											!	כה:
רצועות שחורות הלכה למשה מסיני.	והא אמר רבי יצחק:										⚡	כה:
נהי דגמירי שחורות - טהורות מי גמירי?											!	כה:
מאי הוי עלה דתחש שהיה בימי משה?											^	כה:
תחש שהיה בימי משה בריה בפני עצמה היה, ולא הכריעו בה חכמים אם מין חיה הוא אם מין בהמה הוא, וקרן אחת היתה לו במצחו, ולפי שעה נודמן לו למשה, ועשה ממנו משכן ונגנו.	רבי אלעא אמר רבי שמעון בן לקיש, אמר היה רבי מאיר:										!	כה:
מדקאמר קרן אחת היתה לו במצחו - שמע מינה טהור היה											!	כה:
שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת היתה לו במצחו, שנאמר (תהלים סט) ותיטב לה' משור פר מקרן מפרים.	דאמר רב יהודה:										!	כה:
מקרין תרתי משמע											⚡	כה:
מקרן כתיב.	רב נחמן בר יצחק:										!	כה:
ולישוט מינה דמין בהמה הוא											⚡	כה:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כיון דאיכא קרש דמין חיה הוא, ולית ליה אלא חדא קרן - איכא למימר מין חיה הוא.												◊ !	כה:	
פתלתל הבגד שקפלה ולא הבהבה, רבי אליעזר אומר: טמאה היא ואין מדליקין בה	[רבי אליעזר]												■ ◊	כה:
טהורה היא ומדליקין בה.	רבי עקיבא:												■ ◊	כה:
בשלמא לענין טומאה - בהא פליגי:													◊ ^	כה:
קיפול אינו מועיל, ובמילתיה קמיתא קיימא.	דרבי אליעזר סבר:												◊ ■ ^	כה:
קיפול מועיל ובטולי בטיל.	ורבי עקיבא סבר:												◊ ■ ^	כה:
אלא לענין הדלקה במאי פליגי?													^	כה:
הכא בשלוש על שלוש מצומצמות עסקינן, וביום טוב שחל להיות ערב שבת עסקינן, דכולי עלמא אית להו דרבי יהודה	רבי אלעזר אמר רב אושעיא, וכן אמר רב אדא בר אהבה:												! ◊	כה:
מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים	דאמר: [רבי יהודה]												■ ! ◊	כה:
ודכולי עלמא אית להו דעולא													!	כה:
המדליק צריך שידליק ברוב היוצא.	דאמר עולא:												■ ! ◊	כה:
קיפול אינו מועיל, וכיון דאדליק ביה פורתא - הוא ליה שבר כלי, וכי קא מדליק - בשבר כלי קמדליק.	דרבי אליעזר סבר:												◊ ■ ! ◊	כה:
קיפול מועיל, ואין תורת כלי עליו, וכי קמדליק - בעץ בעלמא קמדליק.	ורבי עקיבא סבר:												◊ ■ ! ◊	כה:
היינו דתנינא שלוש על שלוש מצומצמות ולא ידענא למאי הלכתא.	רב יוסף:												■ ◊	כה:
ומדקא מתרין רב אדא בר אהבה אליבא דרבי יהודה - שמע מינה כרבי יהודה סבירא ליה													■	כה:
ומי אמר רב אדא בר אהבה הכי?													⚡	כה:
נכרי שחקק קב בבקעת ישראל מסיקה ביום טוב	והא אמר רב אדא בר אהבה:												■ ⚡ ◊	כט.
ואמאי? נולד הוא													⚡	כט.
לדבריהם דרבי אליעזר ורבי עקיבא קאמר ליה, וליה לא סבירא ליה.													!	כט.
היינו טעמא דרבי אליעזר - לפי שאין מדליקין בפתילה שאינה מחורכת, ולא בסמרטוטין שאינן מחורכין.	רבא:												! ◊	כט.
אלא הא דתני רב יוסף שלש על שלש מצומצמות למאי הלכתא?													⚡ ◊	כט.
לענין טומאה													!	כט.
שלש על שלש שאמרו - חוץ מן המלל, דברי רבי שמעון.	דתנן: [רבי שמעון]												◊ ■ ! ◊	כט.
שלש על שלש מכוונות.	חכמים:												◊ ■ ! ◊	כט.
מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים, דברי רבי יהודה	רב יהודה אמר רב: [רבי יהודה]												■ ◊	כט.
מתיר.	רבי שמעון:												■ ◊	כט.
מסיקין בתמרון, אכלן - אין מסיקין בגרעיניהן, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]												■ ◊	כט.
מתיר.	רבי שמעון:												■ ◊	כט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מסיקין באגוזים, אכלן - אין מסיקין בקליפותיהן, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]									◆	◇	כט.	
מתיר.	רבי שמעון:									◆	◇	כט.	
וצריכא, דאי אשמעינן קמייתא - בההיא קאמר רבי יהודה - משום דמעיקרא כלי והשתא שבר כלי, והוה ליה נולד - ואסור. אבל תמרים, דמעיקרא גרעינין והשתא גרעינין - אימא שפיר דמי. ואי אשמעינן גרעינין - הוה אימא: דמעיקרא מכסיין, והשתא מיגליין. אבל קליפי אגוזין, דמעיקרא מיגלו והשתא מיגלו - אימא שפיר דמי, צריכא.										■	◇	כט.	
והא דרב - לאו בפירוש איתמר, אלא מכללא איתמר										■		כט.	
דרב אכל תמרי ושדא קשייתא לבוכיא	[רב]									○	■	◇	כט.
בר פחתי, כנגדו ביום טוב - אסור.	אמר ליה רבי חייא:									■	○	◇	כט.
קיבלה מינה או לא קיבלה מינה?										^		כט.	
דכי אתא רב לבבל אכל תמרי ושדא קשייתא לחיותא.	[רב]									○	!	◇	כט.
מאי לאו בפרסייתא ולא קיבלה										!		◇	כט.
לא, בארמיאתא - הואיל וחזי אגב אימיהו.										⚡		◇	כט.
לרבי יהודה דאמר מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים, כיון דאדליק בהו פורתא - הוה ליה שברי כלים, וכי קא מהפך - באיסורא קא מהפך	רב שמואל בר בר חנה לרב יוסף:									■	⚡	◇	כט.
דעבד כדרב מתנה										!		כט.	
עצים שנשרו מן הדקל לתנור ביום טוב מרבה עצים מוכנין, ומסיקין.	דאמר רב מתנה אמר רב:									■	!	◇	כט.
הכא בפחות משלשה על שלשה עסקינן, ומקולי מטלגיות שנו כאן.	רב המנונא:									!		◇	כט.
ואזדא רבי אליעזר - לטעמיה ורבי עקיבא לטעמיה										!		כט.	
פחות משלשה על שלשה שהתקינו לפקק בו את המרחץ, ולנער בו את הקדירה, ולקנח בו את הרחיים - בין מן המוכן ובין שאין מן המוכן - טמא, דברי רבי אליעזר.	דתנן: [רבי אליעזר]									◆	!	◇	כט.
בין מן המוכן ובין שלא מן המוכן - טהור.	רבי יהושע:									◆	!	◇	כט.
מן המוכן - טמא, ושלא מן המוכן - טהור.	רבי עקיבא:									◆	!	◇	כט.
הכל מודים: - זרקו באשפה - דברי הכל טהור, הניחו בקופסא - דברי הכל טמא, לא נחלקו אלא שתלאו במגוד או שהניחו לאחורי הדלת.	ואמר עולא, ואיתימא רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									■		◇	כט.
מדלא זרקו באשפה - דעתיה עליוהי, ומאי קרי ליה שלא מן המוכן - דלגבי קופסא לאו מוכן הוא.	רבי אליעזר:									◆	■	◇	כט:
מדלא הניחו בקופסא - בטולי בטליה, ומאי קרי ליה מוכן - דלגבי אשפה מוכן הוא.	רבי יהושע:									◆	■	◇	כט:
בתלאו במגוד - סבר כרבי אליעזר, בהניחו אחורי הדלת - סבר לה כרבי יהושע.	ורבי עקיבא:									◆	■	◇	כט:
והדר ביה רבי עקיבא לגביה דרבי יהושע.										■		◇	כט:
ממאי?										^		כט:	
מדקתני פתילת הבגד, מאי איריא דתני פתילת הבגד, ליתני פתילת של בגד מאי פתילת הבגד - דעדיין בגד הוא.	רבא:									!		◇	כט:
לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת, ואפילו היא של חרס	[ת"ק]									◆	■	◇	כט:
מתיר.	רבי יהודה:									◆	■	◇	כט:

